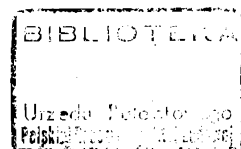

15 listopada 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

E04b 2/74²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16775.

Kl. 37-a⁴.

Augustyn Swirklis
(Wilno, Polska).

37a 3/00

Wiszące ścianki przedziałowe.

Zgłoszono 17 marca 1931 r.

Udzielono 19 sierpnia 1932 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy ścianki wiszącej, która wykazuje tę zaletę, że nie obciąża stropu, gdyż jest zawieszona na ścianach głównych budynku.

Na rysunku przedstawiono ściankę wiszącą, zbudowaną według wynalazku. Fig. 1, 2 i 3 przedstawiają płytę ścienną w widoku zdołu, zboku i w przekroju, fig. 4, 5 — ściankę przedziałową w widoku zboku i w przekroju, wreszcie fig. 6, 7 i 8 — zawieszenie ścianki na futrynie w widoku zboku i w przekrojach poprzecznym i podłużnym.

Do budowy ścianki przedziałowej stosuje się płyty, z których każda jest zaopatrzona we wpusty i we wręby, przyczem dwa boki każdej z płyt (podłużny i poprzeczny) są zaopatrzone we wpusty 1, dwa zaś pozostałe we wręby 2 (fig. 1, 2 i 3).

Przy budowie ścianek z płyt opisanych powyżej, należy w ścianach głównych wytworzyć brzozy o szerokości równej grubości płyty. W brzdach tych zamocowuje się np. zabetonowuje końce taśm żelaznych 4 (bednarki) (fig. 7) i na taśmach tych układa, pokrywając je cementem pierwszą warstwę poziomą płyt, poczem umocowuje się następną taśmę i na niej układa następną warstwę poziomą i t. d. W ten sposób każda z warstw poziomych jest zawieszona na taśmie żelaznej, której końce są przymocowane bądź do ścian, bądź do futryn. W tym ostatnim przypadku końce taśmy żelaznej 4 przymocowuje się do futryny za pomocą gwoździ 5 (fig. 6 i 8).

Ścianki opisane powyżej można łączyć pod kątem. W tym celu w każdej co drugie

warstwie poziomej pozostawia się otwory 3 (fig. 4) równe grubości płyt, w których to otworach mieszczą się płyty ścianki ustawionej pod kątem, wskutek czego obydwie ścianki zostają związane ze sobą.

Do wyrobu płyt, służących do budowy ścianek opisanych powyżej stosuje się mieszaninę cementu i nieznacznej ilości wapna do której dodaje się gipsu, w celu przyspieszenia procesu twardnienia masy. Jako balast stosuje się np. plewy gryczane, wrzos, gałęzie i temu podobny materiał lekki.

Mieszanina wiążąca (spajająca) może się składać np. z 1 części objętościowej cementu, 1 części objętościowej gipsu, do której dodaje się nieznaczną ilość wapna.

Płyty wyrabia się w sposób następujący:

W formy żelazne lub drewniane wkłada się balast, jak np. wrzos, gałęzie lub temu podobny materiał i wlewa w nie mieszaninę wiążącą o powyżej podanym składzie. Dzięki obecności gipsu w masie wiążącej, płyty twardnieją szybko, wskutek czego można je wyjąć z form już po upływie kil-

kunastu minut. Dalszy proces twardnienia przebiega w ciągu 4—5 dni.

Opisane powyżej ścianki, dzięki temu, że są zawieszone na ścianach głównych budynku, nadają się do zapełnienia otworów o znacznej rozpiętości. Ponadto wykazują one i inne zalety: są ogniotrwałe, stanowią dobrą izolację cieplną i mogą być ustawione w budynkach już zamieszkałych, bez obawy wprowadzania przez to wilgoci.

Zastrzeżenie patentowe.

Wiszące ścianki przedziałowe, znamienne tem, że każda z warstw poziomych ścianki, składająca się z rzędu połączonych ze sobą wpustami i wrębami płyt, jest umieszczona na taśmie (4), np. z żelaza płaskiego, której końce są przymocowane do ścian głównych budynku lub do futryn.

Augustyn Swirkliś.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

Fig. 2.

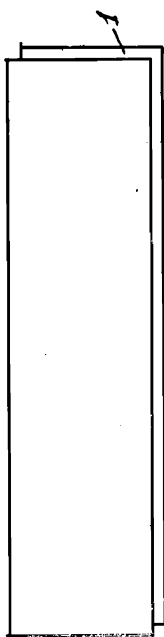

Fig. 3

Fig. 4.

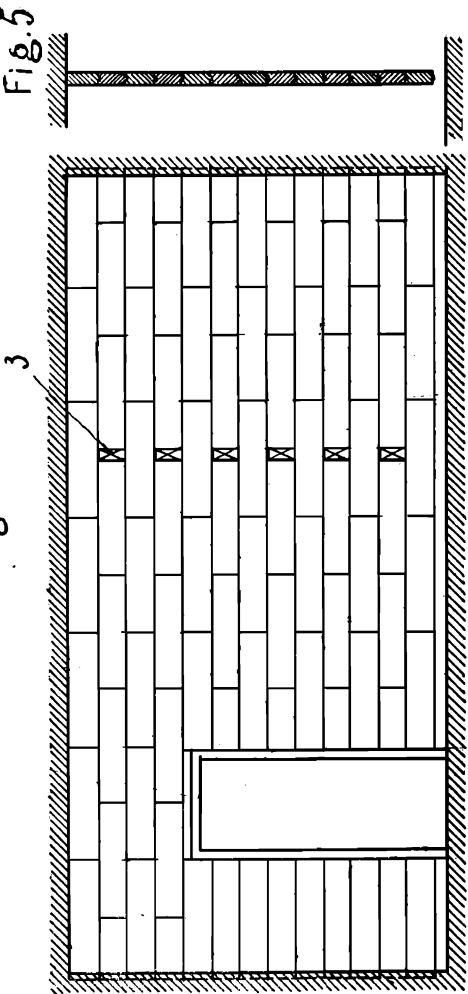

Fig. 5

Fig. 6.

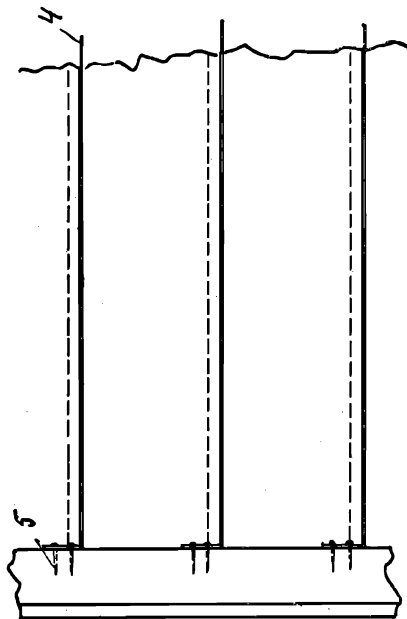

Fig. 7

Fig. 8

